

Q. B. F. 39.

THESES MISCELLÆ MORALES,

Quas

Ex indulitu amplissimi Senatus Philosophicæ
in florentissimo ad AURAM Lyceo,

Sub Moderamine
VIRI CL.

Mag. ALGOTHI A.
SCARIN,

Hist. & phil. Civ. Prof. reg. & ord.
Pro GRADU,

Publico bonorum examini modeste
subjicit,

PETRUS WICKENBERG P. F.

Holmiensis.

die 27. Junii Anno 1738.
loco berisque consuetis.

ABOM, exc. Joh. Kiæmpe, R. Ac. Typ.

Cognitione Philosophia^z Mo-
ralis Theologus non fa-
cile carere potest.

2.

Dari leges Divinas positivas
Universales Theologi & Phi-
losophi magni nominis negarunt,
sed sine ratione sufficiente.

3.

UTi lex naturalis, & moralis
seu decalogus pro synonymis
perperam a multis habentur: ita
positivarum legum cum natura-
libus confusio in causa fuit et-
iam, cur circa decidendas juris
controversias Scholasticorum pa-
tres adeo confuse procederint,

83

¶ etiamnum hodie multi summa imis miscere soleant.

4.

Ius naturale & positivum gentium tam arcte invicem conglutinatae species iunt, ut paucissimis mortalium, neque nisi Archimedis perspicacia donatis, possibile sit has duas legum species a se invicem accurate distinguere.

5.

IEx naturalis sufficienter est promulgata per inscriptionem in cordibus hominum, adeo ut nullo alio cognitionis subsidio, faltem qva generaliora praecipta, opus sit.

6.

Quatenus intendit Jurisprudentia naturalis societatem hujus vitae ordinatam & tranquillam, sub IMPERIO DEI & studio virtutum exultam, frustra sunt

4

iunt, qvi finem juris naturalis in suo genere ultimum, solo hujus vitæ, temporariæque felicitatis ambitu contineri, assertum ire volunt.

7.

OFFICIA erga Deum merito considerantur in Philosophia Morali: ad Metaphysicam verò qvo in locis Theologicis, hodie de statibus hierarchicis agitur, titulo non diverso, sed eodem plane pertinent.

8.

DANTUR athei speculativi, non per naturalis luminis ERA-DICATIONEM, qvo ad habitum, sed per SUFFOCATIONEM, qvo ad actum & exercitium.

9.

NOtitia, qvæ ab intellectu regulatur, & demum actio, qvæ abs voluntate ejusque principio practico regulatur, **BONA**

&c

5

& VERA non incongrue dicitur.

10.

HInc patet *Augustini*, qvo asseruit virtutes gentilium splendida esse peccata ; aliorumque, qvi æmulatione sancti patris hujus, mores gentilium simpliciter orco devovent , zelum calidorem magis quam cautum & prudentem esse censendum.

11.

Intentio bona actionem moraliter malam non reddere potest bonam.

12.

IUsjurandum quatenus indole & natura sua nihil involvit, qvod legi divinae repugnat, a Christianis in re seria exigi & praestari posse nulli dubitamus.

13.

PEr juramenta promissis & pactis adjecta quatenus nil DEO promittitur, sed hominibus fal-

Saltem fides obligatur, non vivi-
demus quomodo obligatio nova,
& diversa aliqua oriatur.

14.

NOxiorum & illicitorum in
re stipulata, sive integra sive
non integrâ, nulla obligatio.

15.

Sunt multa in doctrina de de-
ceto sive πενολογία, quæ ni-
cuntur jure naturali. Et in re-
spectu ad isthac, revera ibi quo-
que dari virtutes afferimus.

16.

Existimatio BONI VIRI quam-
vis ad principis arbitrium
nullo modo pertineat; possunt in
civitate tamen non ipsis reis
modo honoris insignia detrahi,
verum poenâ eadem quoque li-
beri eorum multari.

17.

Quemadmodum in criminibus,
nulla reatus, ne dum in pœ-
nam

7

nam imputationis datur transla-
tio aliquia : ita in capitalibus ul-
la neque datur fidejussio.

18.

Quamvis quod justum & æ-
quum fuerit , palam & abs-
que dolo , quantum licet , pace
belloque sectari unumquemque
oporteat , pro latrunculorum &
furum solertia tamen omnium
non omnis cum adversario a-
gendi ratio est habenda.

19.

In republicâ civili dominio e-
minentib[us] bona civium substantiæ
illud quod bi quocque demississi-
mâ subjectione ratum habere
debent. In literariâ verò potè-
state eminenti aliquâ in alios con-
sulere nemo , potest.

20.

Ministerium quandoque crimen
esse **PLINII** epistolar. III.
9. recte evictum dedit,

* * *

Clarissime Dn. Candidate;

¶ Remadmodum ea est conditio vita nostra,
Quia honoris apex & fastigium, fine assi-
duo labore & industria vix ac ne vix obtineri
possit; ita illi præcipuâ condecorandi sunt lau-
de, qui indefessis vigiliis & lucubratio-
nibus, in id incumbunt, ut meam quam
sibi proposuere, feliciter attingere queant. In-
ter illos, si alius quisquam, Clariss. Dn. Can-
didate, Tu quoque locandus eris, qui vili pen-
dens omnia, quæ impedimento esse potuere, a-
lacriter salebrosum virtutis stadium decurristi,
eoque demum pervenisti, ut a scopo parum ab-
fas. Dictis suffragium addet Apollo propedi-
em, viridi Tua tempora lauro redimiturus. Et
cum mihi, amico, Tuo veteri, non posse non
felicitas hæcce festivitasque gratissima esse;
inde neque temperare mihi potui quin, congra-
tulanibus omnibus bonis, pectoris in laudes Tu-
as soluti laciniam hanc eandem attexerem.
Gratuler itaque, quæ Tibi concessit supremum
NUMEN ingenii pulcherrima bona, gratulor
Tibi honores & præmia digna, & veoque ut
vergant coepia Tua omnia in gloriæ Divinae,
manifestationem, ecclesiæ & denique germana
patria Tua emolumentum. Vale!

PET. BERGENDORE